

1915 november hó 27-én este 8 óra 30 percre
átvettem Papp

DEBRECZEN

Előfizetési ár szétküldéssel:

HELYBEN:	VIDÉKEN:
Egy hóra 1 korona	Egy hóra 1 K 50 f.
Negyedévre 3	Negyedévre 4 K 50 f.
Egyes szám ára 4 fill.	Egyes szám ára 6 fill.

Megyvenhetedik évfolyam.

167-ik szám.

Szombat, 1915 november 27.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

DEBRECZEN,

Varabos-utca 7. szám. Telefon: 412.

Lapkiadó Horovitz Zsigmond.

Románia megmozdul a központi hatalmak mellett. Milliók hadizsákmány Csacsakban.

Minden olasz támadást visszaverünk

Két századot megsemmisítettünk.

Honvédeink hőstettei San Martinonál.

Az osztrák-magyar főhadiszállás jelenti:

A Vippach torkolata és San Martino közt folyó **elkeseredett harcok** egész nap és éjjel is tartottak. Az ellenség a Monte San Michele-től északra **szakadatlanul támadott és pedig nagy haderővel**. Több ízben benyomult árkaikba, de minden esetben, végül egy 5 órán át tartó közeli harcban végre kiűzték a derék 7-ik és 27-ik számú alpesvidéki gyalogeredek.

Az olaszoknak egy, a Monte San Michele ellen intézett támadása az összes eddigiekhez hasonlóan **meghiúsult**.

San Martinonál is egész nap ingadozó szerencsével folyt a harc, míg végre **kipróbált honvédeink késő este hadállásainkat itt is teljesen visszahódították és megtartották**.

A görzi hídfő, a város déli része, s Rupa és Savogna községek heves tűzvérségi tűz alatt álltak.

Az ellenség több zászlóalja támadott Oslaviánál. **Visszavertük, két századot megsemmisítettünk.**

Két repülőnk bombákat dobott Tolmezzora. Höfer. (M.-e. s.-o.)

Berlintől — Vranjáig.

Fővárosi tudósítónk táviratozza:

A német közlekedésügyi miniszter közli, hogy **tegnap Vranját bevonták a vasúti forgalomba**. Nissel és Pirottal a forgalmat már napok előtt helyreállították.

A bolgárok Prisztina elfoglalásáról

Szófiából hivatalosan jelentik:

Prisztina körül 10 nap óta heves harcok folytak. Hadseregünk északra és dél felől végleg **körülkerítette a szerbeket**. Az ellenség a legnagyobb erőfeszítéssel igyekezett a várost megtartani, de nem volt képes előrenyomulni.

sunkkal szemben ellentállást kifejezni és **utolsó állásaiból is kiszorítottuk**, úgy, hogy kénytelen volt **nyugat felé visszavonulni**. Délután fél 3 órakor egy lovas ezred az északi front csapataitól és a szomszédos német hadosztály osztagaitól kísérve, **elsőnek vonult be a városba**. A foglyok számát még nem állapították meg. (Min.-eln. s.-oszt.)

Milliók hadizsákmány Csacsakban.

A belgrádi állami zálogház kincsei.

Fővárosi tudósítónk táviratozza:

Kövess tábornok egyik hadtápcsapata Csacsakban tegnap **vératlanul fölötte értékes leltre bukkant**. — Egy főhadnagy átvizsgálta a csacsaki takarékpénztár helyiségeit, hogy parancsnoksági irodává alakíttassa azt. Ezen alkalommal egy **bezárt pánclajtóra bukkant**. A takarékpénztár vezetői azt állították, hogy a pánclajtó mögött értéktelen lim-lomot őriznek. A főhadnagy azonban fölytarta az ajtót és a pánclajtó szekrényben ládába csomagolva **nagy tömeg arany és ezüst értéktárgyakat talált**. További kutatásai során sikerült megállapítani, hogy a **belgrádi állami zálogház összes kincseit ideszállították megőrzés végett**. A katonai hatóságok **11 nagy láda aranykincset foglaltak le**. Az értékes leletet még nem becsülték meg, de hozzáértők állítása szerint legalább is **két millió koronát ér a 11 láda tartalma**.

Átléptük a montenegrói határt.

Az osztrák-magyar főhadiszállás jelenti:

A montenegróiakat Focától keletre is **visszavertük**. Sjenicától délnyugatra **átléptük a montenegrói határt**. Höfer. (M.-e. s.-o.)

A németek harcai az oroszokkal.

A német nagy főhadiszállás jelenti: Hindenburg tábornagy hadseregének Berzemünde szilárdan a birtokában van.

A foglyok száma 9 tisztre és 750 főnyi legénységre, a zsákmány pedig 3 géppuskára emelkedett.

Capataink Mitrovicán túl elérték Vucitrn vidékét.

Újabb 16,800 szerb fogoly.

Az osztrák-magyar főhadiszállás jelenti:

Mitrovica bevétele alkalmával a cs. és kir. csapatok **10,000 szerbet fogtak el**, 6 mozsarat, 12 táborigyűjtő, számos szekeret, mindenféle lőszer, 2 mozdonyt, 130 vasuti kocsit és sok egyéb hadiszert zsákmányoltak.

Egy osztrák és magyar hadosztály **Mitrovicán túl előrenyomulva, elérte Vucitrn vidékét**. Odább délre német és bolgár csapatok a Sitnicán készülnek átkelni.

A Prisztina körüli harcokban több mint **6800 szerbet fogtak el** és 6 szerb löveget zsákmányoltak. Höfer. (Min.-eln. s.-oszt.)

Románia megmozdul a központi hatalmak mellett

Fővárosi tudósítónk táviratozza:

A Jassyban megjelenő Opinia, a mely nyíltan bevalija szimpátiáját a központi hatalmak iránt, legutóbbi számában a következő feltűnően érdekes hirt közli: „Jassyban mozgalom indult meg, amely egész Romániában visszhangot fog kelteni.”

Az „Adverul” ezt a **titokzatos hirt beavatott diplomáciai forrásból** így egészíti ki:

Néhány nap mulva a jassy-i egyetem rektora, Stere Konstantin kormánypárti képviselő egészen nyíltan ismertetni fogja álláspontját. Politikai mozgalmat fog indítani Romániában a központi hatalmak mellett és azt fogja követelni, hogy **Románia azonnal lépjen Ausztria-Magyarország és Németország oldalára**. Ehhez a mozgalomhoz egész sereg moldovai bojár és politikus csatlakozott, akik már most is naponta együtt ta-

nácskoznak Jassyban, Stere Konstantin magánlakásán.

Moldovai politikusok úgy tudják, hogy ez a mozgalom Bratianu miniszterelnök hozzájárulásával indul meg.

Ez a hely

most első sorban a háborúé, azé, amelyik a csatamezőkön zug és ami itthon folyt a polgári élet fentartásáért. Azé minden gondolatunk és akaratumunk, minden szavunk és írásunk. Arra biztatunk mindenkit, hogy erejét és minden jószándékát adja oda a legnagyobb célnak, akár a harcférré rendeli helyzeté, akár itthon tartja sorsa, hogy segítsen, résztvegyen az itthon való élet lehető nyugalmanak erősítésében. És épen e hivatásnál fogva, amelyet a nehéz idők parancsolnak. figyelmeztetnünk kell Debreczen közönségét, hogy a polgári élet kulturális, lelki szükségleteiről sem szabad lemondania.

Nincs ideje ma annak, hogy behuzódjék mindenki a fészkébe és ott a kulturélet legegyszerűbb szükségleteiről való bus lemondással várja ez új virradatot. A lelki táplálékra, a legfinomabb szórakozásokra **ma nagyobb szükség van, mint valaha.** Mi szerettük a színházat jó és rossz időkben mindig, hajlékot talált az nálunk a legmostohább időkben is, Debreczenben, mint a magyar nemzeti művelődés ősi fészke és forrása állt az ország előtt régi idők óta. Színházunk most is van, ambiciózus színártek sem hiányoznak, az áldozatkészségük is bizonyosságot kapot.

Ha a színészek nem jöttek volna el az idén, hogy feljajdultunk volna? Hát még színtársulatunk se legyen? De mert itt vannak, nem nagyon törődünk velük,

Ez az intés különösképen azoknak szól, akiknek vagyoni, közéleti és társadalmi helyzete azt parancsolná, hogy a kulturélet folytonosságának fentartásáan épen most járjanak elől. Akik szépeu szónokolnak, írnak és agítálnak a kultura mellett, de maguk a szólamaik és írásaik mögött meghuzódva ott-hon maradnak a kamatok és egyéb jövedelmek nyugalmas lustaságában. És most, amikor szükség volna egy kis buzdításra, hol van a szintügyi bizottság? Törődik a színházzal, művészekkel műsorral? Nem ad életjelt magáról épen most, amikor a város kulturéletének szüksége lenne arra, hogy éléssék a tüzet ébrenlarság az érdeklődést iránta.

Derék, előkelő debreczeni urak, akik a címüket és tekintélyüket mindig elől lobogtatják, amikor csak arról van szó, hogy azok mélyen a forgalomban maradjanak, tessék fel-emelni a színház kulturügyét és maguk után hívni a közönséget a kultura egyetlen debreczeni házába,

**Egy, esetleg két utcai
butorozott szoba
kiadó
Darabos-utca 7. sz.**

Hősi hadseregünk aranykönyvéből.

Hősnő a hősök között.

A cs. és. kir. hadügyminiszterium sajtóirodája jelenti:

Ugyan ki beszél arról a sok névtelen asszonyról, kik boldogságuk legjavát áldozták hazájuknak? Ki dicséri a leányokat? Az enyelgést és a társaság örömeit hagyták el az ápolás kedvéért? Csak itt-ott veledik egy erősebb fény sugar a lemondás és önfeláldozás ezen töméntelenségére. Bensőnkben mélyen megindulva látjuk be, hogy a háború felrázó és nevelő hatása anyáinknál és nőtestvérinknél nem kevésbé érvényesült mint önmagunkon.

Rodinis Amália egy tengeri hajósnak a felesége önkéntes ápolónőként 1914. július 25-én Ó Felsége „Traisen“ nevű hajójára beállt. Férje, barátai és ennek bajtársai egyaránt kérték, hogy álljon el a merész szándékától, hiszen a hajó az ellenség keresztútjébe mindig a halál útján jár. De Rodinis asszony erre nem is hende. itett. Nappal minden műtőnél segédkezett, sebesülteket leemelte a kötöző asztalról, tisztogatta a műszereket és csészéket, éjjel a nehéz sebesülteket ágyánál őrködött.

A sebesültek száma 150-e emelkedett, férfi ápoló egyáltalán nincs. A sebesülteket nőtázza szenderíti álomra, kora reggel pedig ő az első a helyén amikor a kötéseket kell megújítani. Az egész hajó jó angyalát látja benne és bálványozza ezt az asszonyt, kinek mindig helyén van a szive, de ő még nincs magával megelégedve. „Mikor visznek engem végre a tűzbe?“ kérdi reggelenként nevéve, mikor a Száván lefelé hajózva az ellenséges fegyverek ropogása hallható.

Azután következnek a sabáci napok. Gyilkos ágyutűzben kell a „Traisen“-nek a sebesülteket a fedélzetre szednie, elszállítania és gondoznia Rodinis Amália nem uvet már — sőtét tűz világ a szemében. A sortűz alatt is helyén áll és szentségnek, isteni parancsnak tekintve hivatását — látja el a sebesülteket. Bensőséges bizalommal tekint rá mindenki, a legénység és a sebesültek. Ahol ez az asszony van, ott segítség is van. Egyszerre nagyon is sűrűn hull a golyó a fedélzetre.

A férfi ápolók ismerv a veszélyt önkéntelenül elbujnak és egy szivdobbanásnyival többet törődnek a maguk életével mint ápolóikéval. De Rodinis asszony fetemelt fővel, szó nélkül járt a habozók és tétovázók között. Sebesülteket visz a hajó korlától a műtőasztalig. Az ő lelki nagyságának néma példája a többieket is fentre készíti és a halált köpködő golyózuhatagot feledve a „Traisen“ hősnője körül ép oly nyugodtan és áldásosan folyik tovább a sebesültek gondozása, mintha a hajó a fegyverek zajától messze, nagyon messze virágos sziget mellett horgonyozna.

Rodinis Amáliát a vitézségi érem szalagján viselendő koronás arany érdemkeresztjűl tüntették ki. Van-e egyáltalában mód az ilyen nőiesség külső, látható elismerésére? Legméltóbb jutalma a néma csodálat, mellyel iránta viseltetünk.

Negyven ellenséges várat foglaltunk el.

A N. W. Tagblatt érdekes statisztikát közöl, kimutatva, hogy a központi hatalmak és fegyverbarátai **negyven ellenséges várat vettek be** a háború 16 hónapja alatt.

Negyven vár, közöttük sok hatalmas és megvívhatatlannak mondott, amivel szemben az ántánt csak egyetlen nagyon lera iv értékű várat foglalt el tőlünk, a messzi Csingtaut, amelyen hősi helyőrsége mindhalálig kitarított sokszorta sokszoros ellenséggel szemben s a Gallipoli-félszigeten régi jelentéktelen erődíjéseket.

A negyven általunk meghódított vár így oszlik meg országok szerint:

Tizenöt vár Oroszországban és pedig: Ivángorod, Varsó, Novo-Georgievsk, Pultuszk, Prasznic, Rosan, Osztrolenka, Lomza, Ossoviec, Grodno, Olita, Kovno, Breszt Litovsz, Luch és-Dubno.

Tizenkét vár Franciaországban és pedig Longvy, Montmedy, Givet, Laon, La Fère, Maubeuge, Lille, Manonvillers, Camp de Romains, Hirson, Quesney és Péronne.

Nyolc vár Szerbiában és pedig: Belgrád, Szemendria, Pozsarevac, Negotin, Zajecár, Knyazsevác, Piroc és Nis.

Öt vár Belgiumban és pedig: Lüttich, Huy, Namur, Dendermond és Antwerpen.

A 39-ik gyalogezred halottai.

Figyelmeztetünk arra, hogy a háború halottairól kiadott lajstrom csak a hivatalos kiadásban hiteles. Feltétlenül szükséges és kívánatos tehát, hogy kétes esetekben mindenki a nyilvános betekintésre szánt hivatalos közléseket tekintse meg.

282. számú lajstrom.

Nagy B. József póttart. Balmazújváros 1895.
Nagy J. József póttart. Debreczen 1889.
Orwezeze Sándor H.-Sámson szerb hadifog. Sáfár János póttart. örv. Nagyléta 1885.
Sápi Lajos Fődes 1884.
Seres Sándor tized. Derecke 1889.
Sipos Lőrinc Almaszeg 1885.
Sóss András Hajduböszörmény 1884.
Szabó Gábor Érmihályfalva 1883.
Szabó József vdszljőrsz. Debreczen 1894.
Szegecs János Fűves 1885.
Szekeres Endre Hajduböszörmény 1883.
Szendrei László Debreczeu 1886.
Szőke László Derecske 1884.
Takács Imre Monostorpályi 1886.
Takács Ferenc vdszlj. 4. száz. Eger.
Takács Péter Hajduböszörmény 1894.
Tar Lajos Balmazújváros 1886.
Trecskó István Almaszeghuta 1888.
Varga Lajos Hajduböszörmény 1879.
Volosmoski József 16. száz. Debreczen.

Tüdőbetegek Sanatorium **Aflenz**
Am Hofacker (830 m) Steierország, Prospektus

Színház.

Műsor:

Péntek: *Legénybucsu*, operett
3 felvonásban.
Szombaton: *Legénybucsu*, operett
Vasárnap délután: *Palika*, dráma
3 felvonásban.
Vasárnap este: *Legénybucsu*,
operett.
Hétfőn: *A testőr*, vigjáték 3 felv. a
katonák karácsonyi ajándéka javára.
Kedden: *Legénybucsu*, operette
3 felv.
Szerdán: *A farkast*
Csütörtökön: *Legénybucsu*, ope-
rette 3 felv.

HIREK.

Szezon.

Kimult országok.

Belgiumnak vége.
Szerbia sincsen már, —
Montenegró jön utánuk,
Az is éppen így jár.
Hogy ez lesz a végük,
Régen tudtam ezt én, —
Hárman keseregnek mostan
Országuknak vesztén.
Három koronás fej,
Kiknek nincs országuk,
Albert s Karagyorgye Péter
Meg Nikita bátyjuk.
Hontalanok lettek,
Mást nem okozhatnak,
Igy járnak, kik az ántántnak
Szavára hallgatnak.

Iglándy.

— Buza Barnát elengedték a franciák.

Budapestről jelenté tudósítónk: Buza Barna volt orsz. képviselő, aki a háboru kitörésétől kezdve Franciaországban Brestben volt internálva szabadon bocsajtották. Buza Barna egyelőre Spanyolországban marad.

— **A hősök adója.** Nagyváradi törvényhatósága követésre méltó határozattal hódol a hősöknek. Ne legyen gondjuk azoknak, a kik erejükkel, acélizmaikkal szolgálják a hazát és véreznek érteünk! A kormány gondoskodott a hadbavonultak családjainak ellátásáról, a törvényhatóságok feladata, hogy a kormány szociális intencióit minél teljesebbé tegyék. Az első lépés már megtörtént. Nagyváradról jelentik, hogy a város közgyűlése az esetetiek, foglyok és a fronton harcoló katonák családjainak adóhátralékait 1915. év végéig elengedi.

— **Családirító katona.** Berlinből jelentik, hogy megrendítő családi tragédia történt a minap Mittweida községben. Egy Köhler nevű katona hazatért a harcterről felesége felfedezésére s gyászbeset annyira elkészerítette, hogy négy alvó gyermekét agyonlőtte, az ötödiket megsebesítette, végül pedig öngyilkosságot követelt el.

— **Használjunk hadisegély bélyeget levelezéseinkhez!**

— **A bosnyák diákok sapkája.** Serajevóból jelentik: A tartományi kormány rendelete szerint ezentul valamennyi bosnyák diáknak egyforma sapkát kell viselnie. E sapka tisztí sapkánkhöz hasonló, gombján fölirat jelzi az iskolát. Jó tanulók ezüst, illetve aranyzsinórt kapnak a sapkájukra. Ezzel a rendelettel a tartományi kormány megakarja akadályozni azt, hogy a diákokhoz kétes egzisztenciák vagy politikai agitátorok férközhessenek és elejét kívánja venni annak is, hogy a diákok hozzájuk nem méltó helyekre vetődjenek.

— **Átkelés a hidakon.** A hegyszorosokban ellenséges tűzközepekte való áthaladás, vagy a hidakon ugyanily körülmények közötti átkelés a parancsnokot különösen nehéz feladat elé állítja. Ilyen akadályokon át lehetőleg egyenként kell embereit átbocsátania, mert különben az ilyen átvezető utak felé fordított gépfegyverek zárt alakulatu nagy terjedelmű céiban ugyancsak alapos pusztítást vinnének véghez. Teszárzs Alajos 32-ik Landwehr gyalogezredbeli zászlósának a Koprzyvianka folyón kellett egy félszázaddal átkelnie. Alig ment az első néhány ember a saját magunk verte szükségbeli átjárán át, az átkelés helyére irányított 2 gépfegyver másis ontotta golyóit mindenre s mindenkire mintegy 200 lépésnyi távolságból a mi és a ki csak fejtűnedezett. Fárját ritkító vigyázatlansággal s eréllyel, közben önmagát is többször kitéve a jól irányított ellenséges tűznek, sikerült a zászlósának ezt a nehéz helyzetet leküzdenie és félszázadát kevés veszteség árán a tulsó parton fekvő hegyen kellő hadállásba juttatnia. (I. osztályu ezüst vitézségi érem.)

— **Hősi halál.** A Bábaképezde osziályán elhalt Piltz Johann weitmari illetőségű (Westfal) Német-bírodalmi katona. Temetése november 28-án, vasárnap d. u. 3 órakor a közös csapaikórházból.

— **8 órai újság.** Ez a címe annak az új országos napilapnak, mely először november 30-án este fog megjelenni Budapesten. A háborus események iránt megnyilvánult általános és intenzív közérdeklődés hívta életre a 8 órai újságot és bizonyára ez az érdeklődés fogja megszilárdítani is. Budapesten és az ország nagyobb városaiban már megjelentek a hirdető-oszlopokon a 8 órbi újság stílusos, művészi plakátjai, néhány nap múlva előttünk lesz maga az újság is eredeti formájával és a fejlett zsurnalisztika minden készségevel. Mint a legkésőbbben megjelenő estilap, arra, hogy törekszik, hogy a legújabb híreket tárja az olvasó elé. Vezérelve: megbízhatóság és gyorsaság. A 8 órai újág az első lap, mely az új sajtótörvény értelmében 50 ezer korona politikai hirdlap-biztosítékot helyezett letébe.

— **Egy évig a katakombákban.** A Dnevnik harctéri tudósítója Üszkőbben beszélt több bolgárral, akiket a bolgár katonák egy nagy fő dalati pincéből szabadítottak ki. A megmentett emberek valóságos csónivázzakká soványodtak. Több mint egy évig ebben a pincéhelyiségben voltak elzárva, egy esztendő óta egyszerse láttak napvilágot. És mindezt azért, mert a világháboru kitörése idején bolgároknsk vallották magukat a szerb hatóság előtt

— **Halálozások.** A mai nap folyamán a következő haláleseteket jelentették be a debreczeni állami anyakönyvi hivatalban: Kerezni János ref. 2 éves, Tóth Mihály ref. 64 éves, Vadai Sándor ref. 7 napos, Szabó Zsuzsanna ref. 52 éves, Kertész László izr. 1 hónapos, Boldog János ref. 87 éves, Katona Margit ref. 7 éves, Lénárt Magdolna ref. 1 hónapos, Fehértói József ref. 23 éves.

Csarnok.

Véres emlékek.

— Regény két részben. —

Írta: Lesueur Dániel. 115.

Egyik legtávolabbi sarokban, ahol a legtüzesebb olvasztók sorakoztak egymás mellé s forrószágban derékig csupaszra vetkőztek a munkások, így is a veszejelemtől tartva, hogy lesül testükről a bőr... intett egyiknek, aki a többiétől különbözve, bőrmellényével védte testét az égető szikrák ellen.

— Péter, jer ide — szólta meg Tatjana. Ime, Delchaume doktor. Közzénk állt. Azért vezettem ide, hogy megismerjen és megértsen bennünket, Delchaume, ime, Marovszki Péter, a jog- és bölcsészettudományok doktora, völegényem.

Az előhívott munkás felvetette a fejét és meghoít.

S miután a két férfi kezét fogott, Tatjana még arra is kérte völegényét, mutassa egy kissé munkásságát Delchaume doktornak. A szőke óriás engedelmesen visszalépett az olvasztó melé és a fujtatóvbl felkavarva a szikrákat, hatalmas fizikuma teljes erejével kovácsolni kezdte a vasdorongot, amelyet kellő alakjába kellett öntenie. Erei kidagadtak és homlokán gyöngyözőt a verejték.

— Milyen szörnyű munka! — suttaga Raymond.

— Azért választottam — felelte az orosz.

— Hogy jobban elrejtőzhessék?

— Természetesen! Ki keresne itt? És dgyébként is a lehető legmélyebbre akartam hatolni az emberi munka kínos nehézségében. Így inkább fel vagyok jogosítva a társadalom áldozatainak nevében beszélni.

— Mit keresnek e munkával?

— Hat-nyolc frankot naponta.

— Hány órai munkáért?

— Tíz óráért.

— Rettenetes!

— Csak az a vigasztalás, hogy nem sokáig tart... néhány évig csupán... valamennyien elpusztulnak, egy sem él soká. Franciák alig vannak köztünk... Belgák, olaszok, németek, ezek keményebben bírják... Ugy látszik nem sezteti a franciákat, Marovszki ur?

— Dehogyan nem?... hálátlan lennék! Csak csodálom, hogy egy ilyen demokratikus allamban, mint az önöké, nem tesznek többet a munkások szociális érdekeiért. A fogházakban még fürdő és rendes betegszobáról is gondoskodnak a rabok számára... Miért legyen hát egy bandita élete dágább az országban, mint a munkásé, aki nehéz verejtékével keresi meg a be evő falatját?

Raymond érdeklé tekintett körül... végtelenül érdekelte ez az egész, előtte új világ, nyüzsgő élet, amelyben minden ember, ugyszólván pillanatonként, az életével játszik... Ez a lázas levegő... s mialatt az olvasztók dőreje a titlébe zugott agyába a gondolat:

— Ah! en is felmés-tek egyet... széj-jeluzom... elhamvasztom bosznm forró lángjával... egyet... az enyém... az én áldozatom... ugy nyelem el, mint e tűzokádó szörnyetegek a vasat...

XV. FEJEZET.

Árulás.

Este hét óra.

Még világos juniusi este. De az ég már ködös szürkességbe borul s lassan leszáll az alkony homálya. A kis Giffalu felett az ég alja rózsaszínűre gyult.

Két szegényes ruhába öltözött leány haladt felfelé a Tuileriák felé vezető uton.

Folytatjuk.

A szerkesztésért felelős: **A LAPKIADÓ.**

Horovitz-nyomda Debreczen, Darabos-u. 7.

Dán vajat

elsőrendű minőségű, netto 51 kgr.-os hor-
dókban, waggon számra (napiár 4:35 dán
koronákban) ad Kopenhága

szállít azonnal

**R. C. Müller, Prága, Wen-
zelsplatz 45.**

Sürgöny cím: **Müller, Prága 822.**
Telefon 3255.

Mérlegképes

hadmentes könyvelőt keresek,

aki perfekt németül, magya-
rul levelez, elsőrangú rövid
szövött norinbergi nagykereskedésbe.

Egy idősebb és egy fiatalabb
hadmentes segéd, rövidáru engros
üzletben felvétetik. Részletes ajánlatok
„Állandó” jellegre a kiadóhivatalba
küldendők.

Egy üvegezett ajtó
betéttel jutányos árban eladó. Cím a
kiadóban.

**Babot, Burgonyát,
Káposztát,
Sütő tököt**

bármily mennyiségben vesz és elad
ügynökségi iroda. Cím a kiadó-
hivatalban.

Makulatur papiros olcsón kap
ható a kiadóhivatalban:
Darabos-utca 7. sz.

Kávét

1 kgr. finom zamatut Kor. 21.—
5 kgr. legfinomabb tea Kor. 14.—
árban szállít bérmentesen

Obernyik és Társa, Fiume.

Magyar Remekírók

55 kötet könyv
diszkötésben ::

jutányos áron eladó

Piac-utca 19.

hátul az udvarban.

Könyvnyomdai munkákat

izléseesen, kifogástalanul
és jutányos árban készít

HOROVITZ ZSIGMOND

Debreczen

Darabos-utca 7. szám.

Telefon szám: 4—12.

A 47-dik évfolyamban levő „DEBRECZEN” kiadóhivatala.

 Hirdetések a legjutányosabb árban vétetnek fel.